

MAG-test (Maatschappelijk Aanvaardbaar Gedrag).

Wij als liefhebbers van het ras willen uiteraard niet dat onze honden andere mensen verwonden of trauma's teweegbrengen. Mede daarom testen fokkers het gedrag van de aanstaande ouderdieren onder diverse omstandigheden waarvan zij weten dat dit een eventuele reactie bij een hond teweeg kan brengen. Slaagt de hond voor de test? Dan mag er met deze hond een nest gefokt worden en krijgen de pups een Stamboom.

Veranderd de MAG-test in de TOP-test?

Voorlopig blijft de MAG-test gehandhaafd en zal deze NIET worden vervangen door de zogenaamde "TOP-test" welke door de Raad van Beheer momenteel ontwikkeld wordt. Mocht je aan de zogenaamde "pilot versie" hebben deelgenomen van de TOP-test en is je hond daarvoor geslaagd, zul je alsnog voor de MAG-test moeten slagen om de stambomen bij het door jou geplande nest te verkrijgen.

Voor het mogen deelnemen aan de MAG-test, zal de hond de minimale leeftijd van 18 maanden moeten hebben. Voor uitslagen van de MAG-test, zie onderaan deze pagina.

De MAG-test.

De MAG-test bestaat uit 16 onderdelen. De helft hiervan wordt de hond begeleid door de eigenaar, de andere helft doet de hond alleen.

Test onderdelen.

Inleiding algemeen.

- De testleider wijst de geleider de plaats waar hij/zij met de hond moet gaan staan, geeft uitleg over de procedure van de test zonder daarbij de hond te provoceren en deelt de geleider mede dat hij/zij ten alle tijden gerechtigd is de test te stoppen als naar zijn/haar oordeel voortzetting niet in het belang van de hond is.

- De testleider controleert de identificatie van de hond middels een chipreader of een aangebrachte tatoeage. De testleider overhandigt de geleider

een flexilijn met stevig leren halsband en verzoekt hem/haar deze om de hond te doen.

- De testleider wijst de begeleider erop dat het gebruik van de noodstop van de flexilijn tijdens de tests alleen in uiterste noodzaak is toegestaan als gevaarlijke situaties voor mens of dier zouden kunnen ontstaan.
- Voorts dient de geleider zich te onthouden van elke vorm van contact die tot onder het appel brengen van de hond zou kunnen leiden.
- De voorwerpen welke bij de testonderdelen met geleider als prikkel worden gebruikt bevinden zich op een afstand van 1.5 meter van de bij de onderdelen geplaatste pionnen. De onderlinge afstand tussen de prikkels bedraagt 10 tot 12 meter.

Testonderdelen met Begeleider.

Test onderdeel 1: Kennismaking door testhelper.

De hond en zijn geleider zijn zodanig voor een muur, afrastering of hek opgesteld dat de hond geen ruimte heeft om achter de geleider weg te kruipen. Aan de muur, afrastering of hek is een lijn van 1 meter bevestigd, waaraan de geleider de hond vastlegt. Ook de flexilijn wordt door de geleider als extra beveiliging in de hand genomen. Een testhelper loopt met een kunsthand naar hond en eigenaar toe, begroet de eigenaar, aait de hond om de passieve vriendelijkheid te testen.

Totale testduur 20 seconden.

Test onderdeel 2: Lap, doek, jasschort.

De eigenaar loopt met de hond aan een flexilijn naar de pion die op een afstand van 1.5 m voor de prikkel staat. Als hij daar staat, wordt een grote lap b.v. jasschort van grond omhooggetrokken en valt vervolgens weer op de grond. De eigenaar blijft staan om de hond de gelegenheid te geven zelf op onderzoek uit te gaan. Na 10 seconden geeft de testleider een teken en dan gaat de eigenaar naar het voorwerp toe en wijst op de lap. Dit mag 10 seconden duren en op teken van de testleider loopt de eigenaar door naar de volgende pion.

Totale testduur 20 seconden.

Test onderdeel 3: De kat.

De eigenaar loopt met de hond aan een flexilijn naar de pion die op een afstand van 1.5 m voor de prikkel staat. Als hij daar staat, wordt de kat langs getrokken. De eigenaar blijft staan om de hond de gelegenheid te geven zelf op onderzoek uit te gaan. Na 10 seconden geeft de testleider een teken en dan gaat de

eigenaar naar het voorwerp toe en wijst op de kat. Dit mag 10 seconden duren en op teken van de testleider loopt de eigenaar door naar de volgende pion. Totale testduur 20 seconden.

Test onderdeel 4: Geluid met toeter.

De eigenaar loopt met de hond aan een flexilijn naar de pion die op een afstand van 1.5 m voor de prikkel staat. Als hij daar staat wordt, gaat gedurende 10 seconden een alarmsignaal. De eigenaar blijft staan om de hond de gelegenheid te geven zelf op onderzoek uit te gaan. Na 10 seconden geeft de testleider een teken en dan gaat de eigenaar naar het voorwerp toe en wijst erop. Dit mag 10 seconden duren en op teken van de testleider loopt de eigenaar door naar de volgende pion.

Totale testduur 20 seconden.

Test onderdeel 5: Geluid met blikken op harde grond.

De eigenaar loopt met de hond aan een flexilijn naar de pion die op een afstand van 1.5 m voor de prikkel staat. Als hij daar staat, vallen een aantal blikken met kiezels gevuld, op een metalen plaat. De eigenaar blijft staan om de hond de gelegenheid te geven zelf op onderzoek uit te gaan. Na 10 seconden geeft de testleider een teken en dan gaat de eigenaar naar het voorwerp en wijst erop. Dit mag 10 seconden duren en op teken van de testleider loopt de eigenaar door naar de plaats van het volgende onderdeel.

Totale testduur 20 seconden.

Test onderdeel 6: insluiting normale pas.

Hond en eigenaar staan op een dusdanige manier voor een muur/afrastering/hek dat de hond geen ruimte heeft om achter de eigenaar weg te kruipen. Aan de muur/afrastering/hek zit een daarvoor geschikt bevestigingspunt met daaraan een lijn van 2,5 meter waaraan de eigenaar de hond vastmaakt. De flexilijn heeft de hond ook aan de halsband. De eigenaar gaat naast de hond staan en neemt de flexilijn in de hand. De extra bevestiging is een veiligheidsmaatregel. Als achtergrond mag geen verstek gebruikt worden, maar alle andere mogelijkheden (muur/afrastering/hek).

De testhelpers gaan op een afstand van ongeveer 6 meter van de hond staan. Met normale pas (dus niet vertraagd of versneld) worden de eigenaar en hond door 3 personen ingesloten tot een afstand van ruim 2,5 meter. De testhelpers zwijgen en kijken niet naar de hond die zover wordt genaderd dat hij net niet bij de helpers kan komen. De hond wordt niet aangehaald en de testhelpers blijven zwijgen. De testhelpers blijven 10 seconden staan, doen daarna een pas achteruit. Dan pas draaien zij zich om en lopen in hetzelfde tempo terug. Totale testduur 20 seconden.

Test onderdeel 7: insluiting versnelde pas.

Direct als de testhulpers weer op het uitgangspunt zijn, gaan ze zwijgend en in een versnelde pas op de eigenaar en hond af. Ze kijken de hond niet aan. De testhulpers sluiten de eigenaar en hond in tot zover dat de hond net niet bij hen kan komen. De hond wordt niet aangehaald. De testhulpers blijven 10 seconden staan, doen daarna een pas achteruit. Dan pas draaien zij zich om en lopen in hetzelfde tempo terug.

Totale testduur 20 seconden.

Testonderdelen zonder begeleider.

De hond wordt vastgemaakt aan een geschikte lijn van 2 m op een plek waarbij hij naar links, rechts maar niet naar achter kan uitwijken. De eigenaar gaat uit zicht (achter verstek of locatie uit het zicht van de hond maar wel op het testveld). De eigenaar kan de hond van een afstand zien, zonder dat de hond de eigenaar ziet!

Test onderdeel 8: Stimulushond.

Op een teken van de testleider wordt met een andere aangelijnde hond (tegenwoordig een nephond) toegelopen tot een pion welke op 2,5 meter van de cirkel is geplaatst. Hij blijft 20 seconden staan en gaat weer weg. De geleider blijft 20 seconden op het markeringspunt staan. Vervolgens gaat hij op een teken van de testleider weg.

Totale testduur 20 seconden.

Test onderdeel 9: Vriendelijke benadering.

De testhulpers loopt op een vriendelijke manier met de uitgestoken kunsthands recht op de hond af. Hij laat de hond aan de hand snuffelen en probeert de hond te aaien over de kop, hals of rug. Hierbij mag de testhulpers tegen de hond praten. Na de hond geaaid te hebben keert de testhulpers op een teken van de testleider om en loopt weg.

Totale testduur 20 seconden.

Test onderdeel 10: De bel.

De testhulpers loopt op een teken van de testleider met een bel naar de hond tot de 2,5 meter markering. Dan begint hij luid te bellen, daarbij de hond, zo nodig, volgend. Vervolgens stapt hij op een teken van de testleider naar achteren en loopt weg.

Totale testduur 20 seconden.

Test onderdeel 11: Benadering met paraplu.

De testhulpers loopt op een teken van de testleider met een paraplu naar de hond tot de 2,5 meter markering. Dan doet hij gedurende 20 seconden de paraplu open en dicht, daarbij de hond, zo nodig, steeds volgend. Vervolgens

stapt hij op een teken van de testleider naar achteren en loopt weg. Het gebruik van een automatisch openklappende paraplu is niet toegestaan.
Totale testduur 20 seconden.

Test onderdeel 12: De pop.

Vanaf het startpunt wordt een pop van 70-80 cm. hoog met naar voren gestrekte armpjes in de richting van de hond getrokken tot deze de pop gemakkelijk kan bereiken. Daarbij dient de lijn, waarmee de pop wordt voortbewogen, laag op de grond te worden gehouden. Dan wordt de pop 10 seconden stilgezet. Vervolgens wordt de pop op een teken van de testleider voorbij de hond getrokken over een afstand van tenminste 4 meter, dan wel teruggetrokken als het voorttrekken door de hond wordt belemmerd.
Totale testduur 20 seconden.

Test onderdeel 13: Testhelper met pop.

Op een teken van de testleider loopt een testhelper met een pop, met naar voren gestrekte armpjes aan de grond en recht voor zich houdend, naar de hond met als doel de pop de hond aan te raken. De hond dient tenminste éénmaal te worden aangeraakt. Vervolgens stapt hij op een teken van de testleider naar achteren en gaat weg.
Totale testduur 20 seconden.

Testonderdeel 14: Fixerende benadering.

Een andere testhelper als bij vorig onderdeel loopt op een sluipende manier naar de hond toe en kijkt daarbij de hond strak aan. Hij blijft net voor de 2,5 meter markering van de hond staan en kijkt 20 seconden de hond strak aan (dreigen door fixeren). Als de hond met kop en/of lijf wegdraait, loopt de helper met de hond mee. Na 20 seconden stapt hij naar achter, draait zich om en gaat weg.
Totale testduur 20 seconden.

Test onderdeel 15: Vriendelijke benadering na stress.

Dezelfde testhelper als bij onderdeel 14 loopt op een vriendelijke manier en met uitgestoken kunsthands recht op de hond af. Hij laat de hond aan de kunsthands snuffelen en probeert hierna de hond over de kop, rug of hals te aaien. Daarbij zorgt de testhelper ervoor zelf niet binnen de 2,5 meter markering te komen. Na de hond geaaid te hebben keert de testhelper op een teken van de testleider om en loopt weg. Hierbij mag de testhelper tegen de hond praten.
Totale testduur 20 seconden.

Test onderdeel 16: Geleider met pop.

De eigenaar wordt teruggeroepen, loopt met de pop voor zich naar zijn hond en laat zijn hond met de pop kennismaken. Op dit onderdeel mag de eigenaar volop enthousiast met de hond praten.

Totale testduur 20 seconden.

Einde test.

Termenlijst opgesteld door dr. M.B.H. Schilder en drs. D. J. U. Planta (april 2000)

Angst gerelateerde gedragskarakteriseringen.

Gereserveerd/wantrouwen: hond nadert voorwerp of persoon niet, geen wijken/vluchten ed., geen houdingsverlaging, geen verdere angstsignalen, negeert lokken, geheven voorpoot kan voorkomen.

Ontwijken: hond loopt in een neutrale of hogere houding dan neutraal met boog om prikkel heen of loopt achteruit t.o.v. prikkel, of zonder verdere houdingsverlaging als staart al lager is dan neutraal.

Schrikachtig: aantal malen dat de hond een schrikreactie geeft (bijvoorbeeld ineens duiken, wijken, deinzen) gedeeld door het aantal prikkels.

Onzeker: lichte vorm van angst; lichte houdingsverlaging (oren naar achter en/of staart wat verlaagd), geen trillen, geen vluchten.

Successievelijk ambivalent gedrag: Bij een constante lagere houding dan neutraal ook wijken of intentie tot naderen. (Indien gereserveerd gescoord zou worden, maar hond wordt niet gelokt dan onzeker, indien nerveus gescoord zou worden, dan onzeker).

Steun zoeken: in een lagere houding dan neutraal: hond kijkt naar geleider, nadert hem, springt tegen hem op (met likbewegingen), stoot de geleider aan met snuit, duwt zijn lijf tegen geleider of gaat vlakbij staan of lopen. Steun zoeken kan ook op een ander persoon/hond gericht zijn.

Dekking zoeken: hond zorgt ervoor dat geleider/voorwerp/ hond tussen hem en de prikkel in staat.

Nerveus: hond vertoont rukkerige kijkbewegingen en/of pupilvergroting en/of spanningssignalen zoals gapen/hijgen/tongelen/janken/krabben en/of orenspel, veel wegstaren kan voorkomen.

Angst: in een lage houding of lagere houding dan neutraal gedrukt lopen en/of weglopen tot de (bijna) maximale afstand ten opzichte van de prikkel, kan gepaard gaan met spanningssignalen.

Grote angst: staart tussen de achterpoten (bij honden met hoge staartdracht staart tegen de achterpoten, bij honden zonder staart tevens achterpoten gebogen) en/of vluchten of poging daartoe, eventueel pupilvergroting; kan gepaard gaan met rillen/gapen/bevriezen/wegkijken/ tongelen/bek aflikken/beginnen met hijgen. De hond staat nog net niet op maximale afstand ten opzichte van de prikkel of is terugroepbaar.

Paniek: vorm van ernstige angst; hond vlucht in een lagere houding dan neutraal en behoudt maximale afstand t. o. v. prikkel of is niet terugroepbaar. Alle andere angstsignalen kunnen worden vertoond, geen herstel.

Herstelvermogen: het vermogen om tijdens of na afloop van een prikkel terug te keren naar zijn oorspronkelijke gedrag en (hogere) houding van voor de toediening van de prikkel. Er zijn 6 mogelijkheden: geheel met steun, geheel zonder steun, gedeeltelijk met steun, gedeeltelijk zonder steun, niet (met of zonder steun).

Agressiegerelateerde gedragskenmerken.

Bijtdrempel: de bijtdrempel wordt uitgedrukt in de duur van het dreiggedrag en het aantal keren bijten. Hierbij is de laagste bijtdrempel als de duur van het dreiggedrag kort is en er vaak wordt gebeten (snap, uitval, bijt). Een hoge bijtdrempel wordt weergegeven door een lange duur van het dreiggedrag en weinig keren bijten.

Dreigen: tanden laten zien, grommen, borstelen, fixeren, harde blaf, verstarren, stijve kwispel.

Andere gedragskarakteriseringen.

Actief vriendelijk gedrag: hond nadert persoon met kwispelen in een neutrale tot lage houding, snuffelen, eventueel hand likken, eventueel uitnodiging tot spelen, eventueel opspringen (met likbewegingen). Geen agressiesignalen of neiging tot domineren.

Passief vriendelijk gedrag: hond nadert niet zelf, maar accepteert met kwispel na benadering door persoon, aanhalen zonder agressiesignalen of neiging tot domineren.

Agressie signalen of neiging tot domineren.

Gespannen: hond verstrakt, gespannen staart, geheven voorpoot kan voorkomen.

Temperament: de mate waarin de hond levendig en beweeglijk is samen met de snelheid waarmee hij op prikkels reageert.

Neiging tot onderwerping: het op de zij of rug gaan liggen, benadering in een lage kruipende houding, met zwabberkwispel of lage kwispel.

Neiging tot domineren: hond vertoont tegenover geleider, andere personen of soortgenoten spelagressie, opspringen (zonder likbewegingen) omklemmen, bestijgen, markeren, bovenstaan en/of houdingsverhoging naar hoger dan neutraal.

Zeker: samenvattende karakterisering, waarbij de hond reageert op prikkels met neutrale of hogere houding, geen angst -of vluchtgedrag, geen ontwijken, geen gereserveerd/wantrouwen, geen nervositeit, hond vertoont direct na een schrikreactie een volledig herstel zonder steun.

Eigenzinnig/onafhankelijk: de neiging om niet naar de geleider te kijken of contact te zoeken met de geleider.

Nieuwsgierig: hond nadert voorwerp en/of persoon met oren naar voren, echter niet agressief. Vooruitsteken van de kop en scheefhouden van de kop kan voorkomen.

Oplettendheid: hond let op prikkel door middel van kijken, langs kijken, check look, oogwit kijken. Dit kan gepaard gaan met een gedraaid oor in de richting van de prikkel.

Prooigedrag: hond vertoont prooigedrag als hij de prikkel besluipt en/of schudt met het voorwerp. Dit gaat gepaard met een neutrale of lagere houding van de staart.

Contact zoeken: in een neutrale houding: hond kijkt naar geleider, nadert hem, springt tegen hem op (met likbewegingen), stoot de geleider aan met snuit, duwt zijn lijf tegen geleider of gaat vlakbij staan of lopen.